

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.VI.30.032/2021/6.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Vezekényi Ursula bíró

A felperes: felperes1

A felperes képviselője: Dr. Pesta János és Társa Ügyvédi Iroda cím1

Az alperes: alperes1

Az alperes képviselője: Dr. Borza Borbála Júlia kamarai jogtanácsos

A per tárgya: szerződés létre nem jötte, érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.391/2020/8/II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 25.G.41.045/2019/14-I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2007. augusztus 1-jén kötött svájci frankban nyilvántartott fogyasztói kölcsönszerződést az alperessel gépjármű megvásárlásának finanszírozására. A kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező ÁSZF 7. pontja a következő rendelkezést tartalmazta: „Attól függően, hogy a szerződő felek az egyedi kölcsönszerződésben hogy állapodnak meg, jelen szerződés törlesztőrészletei fixek, vagy változóak, valamint változó törlesztőrészletek esetén a kölcsön-törlesztőrészletek, az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott tényezők változása alapján vagy forint, vagy deviza alapon változnak a jelen ÁSZF-ban foglaltak szerint. Törlesztőrészlet-különbözetten deviza alapú kölcsön esetén jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet és az árfolyamkonverziót is tartalmazó árfolyamkülönbözetet, forint alapú kölcsön esetén a jelen szerződés szerint számított kamatkülönbözetet kell érteni.” (...) „Fix törlesztőrészletű, deviza alapú, változó futamidejű kölcsön esetén az adós által fizetendő törlesztőrészletek összege nem, csak száma változik, figyelembevéve a felmerült kamatkülönbözetet és az árfolyamkonverziót is tartalmazó árfolyamkülönbözetet (törlesztőrészlet különbséget)”.

[2] A felperes fizetési kötelezettségeinek elmulasztása miatt az alperes a perbeli kölcsönszerződést 2016. április 6-i hatállyal felmondta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy a 2007. augusztus 1-jei deviza alapú kölcsönszerződés nem jött létre, mert azt az alperes nevében az alperes képviselőjére nem jogosult személy írta alá. Kérte egyben az alperes kötelezését a szerződésben szereplő gépjármű törzskönyvének kiadására jogalap nélküli birtoklás címén. Másodlagosan a szerződésnek a deviza átváltására vonatkozó feltételei tisztességtelenségének megállapítását kérte. Állította, hogy nem kapott az árfolyamkockázatra vonatkozó világos és érthető tájékoztatást.

[4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította.

[6] Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felek között a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523. §-a szerinti kölcsönszerződés jött létre, amely a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (a továbbiakban: rHpt.) 2. számú mellékletének III.4. pontja alapján fogyasztási kölcsönnek, az rPtk. 685. § d) pontja alapján fogyasztói szerződésnek minősül. Kifejtette, hogy akkor is megállapítható a kölcsönszerződés érvényes létrejötte, ha a szerződést az alperes részéről aláíró márkakereskedő alkalmazottja álképviselőként járt volna el a szerződés megkötésekor. A jóváhagyás ugyanis az alperes részéről már a kölcsön folyósításával megtörtént, és azt az alperes utóbb írásban is kifejezetten megerősítette. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatást tartalmazó szerződési feltételről megállapította, hogy az világos és érthető tájékoztatást tartalmaz, így megfelel az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-51/17. számú ítéletében írt követelményeknek. Az a körülmény, hogy a tájékoztatás nem tér ki arra, hogy a kockázatnak nincs felső határa, az EUB C-227/18. számú ítélete alapján nem eredményezi a feltétel tisztességtelenségét.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[8] A jogerős ítélet indokolása szerint a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereset érdemben nem volt elbírálni, mivel az elsőfokú bíróság felhívását követő pontosítással sem tartalmazott az érvénytelenség jogkövetkezményére vonatkozó és a felek közötti elszámoláson alapuló, összességében meghatározott kérelmet, ezáltal az érvénytelenség jogkövetkezményeit illetően nem felelt meg a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) 37. § (1) bekezdésének. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a DH2 tv. adott rendelkezése alapján a deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását a fél csak az érvénytelenség jogkövetkezményének alkalmazására és a felek közötti elszámolásra kiterjedő, összességében is megjelölt kereseti kérelemmel kérheti a bíróságtól. Az elsőfokú bíróság fel is hívta a felperest a DH2 tv. 37. §-ának megfelelő tartalmú kereset előterjesztésére. A kereseti kérelem hiánya nem volt pótolható hivatalból

elszámolás útján. Nem feltétele a DH2 tv. 37. § (1) bekezdése alkalmazásának az sem, hogy a bíróság előzetesen tájékoztassa a felperest az általa esetlegesen észlelt tisztességtelen feltételekről.

[9] A kereset feltárt hiányosságára tekintettel, miután a felperesnek az érvénytelenség megállapítása iránti kereseti kérelme mellett volt más, a szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti kérelme is, a DH2 tv. 37. § (3) bekezdése alapján úgy kellett tekinteni, hogy a felperes az érvénytelenségi keresetet nem tartja fenn, azt az elsőfokú bíróságnak is figyelmen kívül kellett volna hagynia. Ítéleti döntést egyedül a szerződés létre nem jötte tárgyában előterjesztett keresetről kellett hozni, a másodfokú bíróság ezért mellőzte az elsőfokú ítéletnek az érvénytelenségi kereset tárgyában kifejtett indokait.

[10] A szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti kereset vonatkozásában megállapította, hogy érdemi vizsgálat nélküli elutasításának volt helye, mivel nem álltak fenn a megállapítási keresetnek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 123. §-a szerinti feltételei. Kizárta a jogmegóvási szükséglet megállapítását, hogy a felperes a megállapítani kért jogára védekezésként hivatkozhat az alperes által vele szemben indított marasztalási perben. Tévesnek találta az ítéletábra a felperes hivatkozását arra, hogy az érvénytelenség megállapítását a törzskönyv kiadása iránti kérelem teljesítése érdekében kérte, mivel ahhoz az érvénytelenség megállapítására irányuló önálló kereseti kérelemre, illetve az érvénytelenség rendelkező részben való kimondására nem volt szükség. Mindebből a másodfokú bíróság arra következtetett, hogy a szerződés létre nem jöttének megállapításához a felperesnek nem volt megállapítható az rPp. 123. §-a által megkívánt jogvédelmi szükséglete, ami megalapozatlanná tette a megállapítási keresetet.

[11] Megjegyezte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a szerződés létrejöttét illetően az álképviselő szabályainak alkalmazásával [rPp. – helyesen rPtk. – 221. § (1) bekezdés]. Kiemelte, hogy az álképviselő a képviselő jogsértő magatartása a képviselttel szemben, amelyre a szerződő felek közül – érdekeinek közvetlen érintettsége miatt – csak a képviselt hivatkozhat. Amennyiben a képviselt a szerződés létrejöttét elfogadja, azt a másik szerződő fél, akinek a szerződési akarata teljeskörűen, a szerződés tartalmára és a vele szerződő fél személyére is kiterjedően fennállt, alappal nem vonhatja kétségbe. Figyelemmel arra is, hogy álképviselő esetén a képviselt jogosult a képviselő eljárását alakszerűség nélkül, ex tunc hatállyal jóváhagyni, a perbeli esetben az önmagában a kölcsön folyósításával megadottnak lenne tekinthető. Az alperes perbeli nyilatkozataira is tekintettel ezért a szerződés aláírásának körülményei további bizonyítást nem igényeltek az ügyben, nem tévedett az elsőfokú bíróság a felperes szakértői bizonyítási indítványának mellőzésével.

[12] Rámutatott végül a másodfokú bíróság, hogy a felperes figyelmen kívül hagyta a szerződés közös megegyezésen alapuló módosítását a 2015. évi CXLV. törvény (DH7 tv.) 13. § (5) bekezdése szerint: azt követően, hogy a felperes az alperesnek a törvény által előírt módosítási ajánlatát elfogadta, a módosító megállapodás önálló ügyletként akkor is létrehozta volna a felek jogviszonyát, amennyiben a felek között korábban nem jött volna létre a szerződés.

[13] Mindebből következően a szerződés a felek között megállapíthatóan létrejött, így megalapozatlannak minősült a felperesnek a törzskönyv kiadására irányuló kereseti kérelme is.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárásra és új határozat hozatalára, másodlagosan a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Kérte továbbá előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, illetve a per tárgyalásának felfüggesztését az EUB előtt C-932/19. számon indult előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.

[15] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPp. 123. §-ába, az rPtk. 205-ába, 211. §-ába, 217. §-ába, 219. §-ába, 221. §-ába ütközően jogszabálysértő, nem felel meg a 2/2010. PK véleménynek sem.

[16] Előadta, hogy ha a szerződés létre nem jöttének, vagy alaki okból bekövetkezett érvénytelenségének megállapítása mellett az érvénytelenség jogkövetkezményeként marasztalási keresetet is előterjesztésre kerül, akkor a bíróság a megállapítási kérelem rendelkező részben való teljesítése helyett, határozata indokolásában állapítja meg a szerződés létre nem jöttét, vagy érvénytelenségét, és marasztaló ítéletet hoz, kiegészítve azt a szükséges és hivatalbóli elszámolással. Arra azonban nincs lehetőség, hogy a szerződés létre nem jöttére vagy érvénytelenségére alapított keresetet csak abból az okból utasítsa el a bíróság, hogy ilyen esetben az érvénytelenség megállapítása nem a rendelkező részre, hanem az indokolásra tartozik, és a rendelkező részben a felek elszámoltatása következtében szükséges rendelkezések szerepeltetése szükséges.

[17] Állította, hogy nem pusztán megállapítási keresetet terjesztett elő, ezért az rPp. 123. §-ának alkalmazása nem merült fel. Ugyanakkor teljesült álláspontja szerint a jogmegóvási feltétel is az ügyben azzal, hogy a felperes a törzskönyv kiadását is kérte, ami nélkül a gépkocsi tulajdonjoga csak fogyatékosan gyakorolható, nem indokolt, hogy a felperes bevárja az alperes perindítását.

[18] Az ügyben eljáró bíróságok álláspontjával szemben, ami a jóváhagyás kérdésében azon alapult, hogy az alperes írásban tette elfogadó nyilatkozatot, kifogásolta egyrészt, hogy ennek időpontja nem tisztázott. Rámutatott továbbá, hogy az alperes nyilatkozatáig a felperes írásbeli ajánlatának kötöttsége lejárt (rPtk. 211. §), egyebekben maga az érvénytelenségi kereset is az ajánlat visszavonásának minősült. A kölcsönszerződés konszenzuálszerződés jellegéből következően téves az ítéletnek a ráutaló magatartással kapcsolatos álláspontja is. Sérelmezte, hogy a jogerős ítélet nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy az alperes nevében ki írta alá a kötelező írásbeli formához rendelt kölcsönszerződést, ami miatt nem tisztázott a képviselőre jogosult vagy annak hiányában álképviselő személye. Figyelemmel arra, hogy álképviselő eljárása a szerződés létre nem jöttét eredményezi, az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon mellőzték az aláírások megállapítására irányuló bizonyítási indítványát. Hangsúlyozta, hogy az rHpt. 210. § (1) bekezdéséből következett a kölcsönszerződés kötelező alaki követelményeként az írásbeliség, emiatt sem lehetett ráutaló

magatartást szerződési nyilatkozatként elfogadni (rPtk. 217. §, BH2008. 25, EBH2004. 1146.).

[19] Tévesnek találta a másodfokú bíróság arra vonatkozó megállapításait is, hogy az álképviseletet csak a képviselt sérelmezheti, illetve hogy a szerződés közös megegyezéssel történt módosítása létrehozta a jogviszonyt. Kiemelte, hogy meghatalmazás nélkül hiányzik a képviselt nyilatkozata, ami a szerződés nemlétét okozza (rPtk. 219. §, 205. §), ezt követően vizsgálható a jogügylet semmissége a kötelező írásbeliség elmaradása miatt. Tévedett a másodfokú bíróság a jogszabállyal rendelt írásbeli alakhoz kötött kölcsönszerződés esetén a teljesítés konvalidáló hatásában is.

[20] Az rPtk. 216. § (2) bekezdése a jognyilatkozat elmaradását nem tekinti elfogadásnak, ezért a DH7 tv. 13. § (5) bekezdésében meghatározott kivételes szabályt sem lehet az ítéletben írtak szerint kiterjesztően értelmezni.

[21] Állította végül, hogy csak a szerződést aláíró személyek és a szerződés létrejöttének tisztázása után lehet állást foglalni a DH2 tv. 37. §-a szerinti jogkövetkezmények alkalmazásáról, egyáltalán arról, hogy a perbeli szerződés a DH-törvények hatálya alá tartozik-e. Álláspontja szerint – az EUB C-243/08., valamint C-51/17. számú ítéletekből kitűnően – a bíróságoknak a DH2 tv. 37. §-ának alkalmazását megelőzően tájékoztatási kötelezettsége állt fenn a tisztességtelen szerződési tartalom észleléséről és az ehhez szükséges bizonyítás szükségességéről. Nem közömbös ugyanis a fogyasztó számára, hogy igénye érvényesítéséhez esetleg jóval magasabb illetéket eredményező keresetmódosítás szükséges, miközben nem tudja, hogy a bíróság észlelte-e a szerződés tisztességtelen feltételeit, vagy ahhoz további bizonyítás szükséges. Az sem világos, hogy az uniós jog milyen követelményeket ért a deviza árfolyamkockázati szerződési tartalom tisztességtelenségi vizsgálati kritériumain, ezért e vonatkozásban előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése szükséges. Arra az esetre, ha a Kúria mégsem kezdeményezne előzetes döntéshozatali eljárást, kérte a per tárgyalásának felfüggesztését az EUB előtt C-932/19. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.

[22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[23] A Kúria a jelen felülvizsgálati eljárásban érdemben vizsgálható jogszabálysértések körére is tekintettel nem találta indokoltnak, ezért mellőzte a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését és előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését a felülvizsgálati kérelemben megjelölt uniós jogszabálynak a devizaalapú kölcsönszerződés árfolyamkockázat viselésére vonatkozó általános, illetve egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételei tisztességtelenségének hivatalbóli észlelése tekintetében. A felperes indítványában megjelölt kérdések döntő része ugyanis nem tartozott a felülvizsgálati kérelemben megjelölt és érdemben vizsgálható jogszabálysértésekre, egyebekben pedig az EUB a 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) 4. cikk (1) bekezdésének és 6. cikk (1) bekezdésének értelmezésével jelen ügyben is irányadó jelleggel, állást foglalt már a szerződési feltételek

tisztességtelenségének hivatalból történő észleléséről (C-511/17. számú ügy). Az indítvány tekintetében tehát az rPp. 155/A. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesültek. Az EUB előtt C-932/19. számon kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás pedig a felülvizsgálati kérelem benyújtását követően, 2021. szeptember 2-án befejeződött, amivel megszűnt a felülvizsgálati eljárás felfüggesztésének lehetősége a megjelölt előzetes döntéshozatali eljárás okán [rPp. 152. § (2) bekezdés, 3/2005. (XI. 14.) PK-KK vélemény].

[24] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[25] Előrebocsátja a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat jellegéből következően a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, nem lehet tárgya – az egységes és régóta kialakult joggyakorlat értelmében – sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, amelyre a felek korábban nem hivatkoztak [rPp. 275. § (1) bekezdés, BH2015. 18., BH2002. 447., BH2002. 283.].

[26] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel, mivel a felperesnek a megelőző eljárásokban nem volt a felek közti szerződés alaki érvénytelenségének megállapítására irányuló keresete, nem minősült az ügyre tartozó kérdésnek, és a felülvizsgálati eljárásban sem volt érdemben vizsgálható a felülvizsgálati kérelem abban a részében, ami a kötelező alaktság megsértése miatt a semmis szerződés érvénytelenségi oka kiküszöbölésének lehetőségére, a jogügylet érvényessé válására, avagy annak kizártságára vonatkozott [rHpt. 210. §, rPtk. 217. §].

[27] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása körében rögzíti a Kúria, hogy a kölcsönszerződés létre nem jöttének megállapítására irányuló elsődleges keresetet tekintve helyesen utalt a felülvizsgálati kérelem az idetartozó marasztalási kereseti kérelemre, ami nem volt valóságos tárgyi keresethalmazatban álló keresetnek tekinthető a megállapítási résszel. A felperes keresete – tartalmából kitűnően – e részében nem megállapításra, hanem a törzskönyv kiadásával az alperes marasztalására irányult. A kért megállapítás erre tekintettel – a kereseti kérelmet helyesen, az rPp. 3. § (2) bekezdése alapján értelmezve – nem volt önálló és az rPp. 123. §-a alá tartozó igénynek tekinthető; csupán a marasztalásra irányuló kereset jogcímét képezte (Gfv.VII.30.323/2018/4.).

[28] A jogerős ítélet azonban – indokolásából kitűnően – a szerződés létre nem jöttére alapított elsődleges kereset elbírálása körében nem egyedül az rPp. 123. §-ában írt feltételek vizsgálatán alapult. A másodfokú bíróság az álképviselet szabályainak (rPtk. 221. §) alkalmazásával érdemben is vizsgálta a keresetet, és így következtetett, mindenekelőtt a kölcsön folyósításával megvalósult jóváhagyás eredményeként, a felek közti megállapodás létrejöttére. Ezzel a joghatással értékelte továbbá a DH7 tv. szerinti szerződésmódosítás tényét is.

[29] A felperes álláspontjától eltérően nem jogszabálysértő a felülvizsgálni kért ítélet az álképviselettel összefüggő részében. Az rPtk. 217. §-ának, illetve a 221. § (1) bekezdésének értelmezéséből ugyanis az következik, hogy a más nevében képviseleti jogosultság nélkül tett

jognyilatkozat (álképviselő) jogkövetkezménye az írásbeli alakhoz kötött szerződés esetében sem a szerződés rPtk. 217. § (1) bekezdése szerinti semmissége, hanem – az álképviselő érvénytelen, ezáltal joghatás kiváltására nem alkalmas jognyilatkozata miatt – az, hogy az álképviselő eljárásával kötött szerződés nem jön létre, nem létezőnek minősül. Amennyiben azonban a képviselt személy az álképviselő cselekményét utólag jóváhagyja, az álképviselő által tett jognyilatkozat az rPtk. 221. § (1) bekezdéséből következően érvényessé válik, és ugyanaz a hatása, mintha a képviseleti jog eleve is fennállt volna: az utólagos jóváhagyás eredményeként a szerződést létrejötnék kell tekinteni. Ez a szabály akkor is irányadó, ha valamely szerződésre jogszabály meghatározott alakot szab. Egyebekben pedig a jóváhagyás megtehető ráutaló magatartással – ilyennek fogadja el a Kúria kölcsönszerződés esetén a kölcsön folyósítását –, valamint írásbeli nyilatkozattal is, amelyek megtételére az rPtk. nem szab határidőt (Kúria Gfv.VII.30.076/2016/5.).

[30] Az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselését előíró szerződéses feltétel érvénytelenségének vizsgálatát a DH2 tv. 37. §-ából következően – a kereseti kérelem tartalmi fogyatékosága miatt – tekintette kizártnak az ügyben másodfokon eljáró bíróság, amellyel szemben a felülvizsgálati kérelem a bíróságokat hivatalból terhelő vizsgálat kötelező jellegén és egyben szükségességén alapult ahhoz, hogy a felperes a vonatkozó keresetét megfelelő tartalommal előterjeszthesse.

[31] Leszögezi a Kúria, hogy jelen ügyben a felperes másodlagos keresete kifejezetten az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltételek tisztességtelenségén alapult és a szerződés ebből következő érvénytelenségének megállapítására irányult. Ezáltal a pernek a fél kérelme és hivatkozása folytán tárgyává vált kérdésben [rPp. 3. § (1) és (2) bekezdés] nem merült fel a bíróság hivatalbóli fellépésének és vizsgálatának szükségessége a felülvizsgálati kérelemben előadottak szerint, a fél hiányzó perjogi aktusa megtételéhez. Ezen túlmenően a semmisségi ok hivatalból történő észlelése kapcsán követendő eljárásnak az 1/2005. (VI. 15.) PK véleményben, majd a 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 4. pontjában megadott iránymutatásából, illetve a fogyasztói irányelv rendelkezéseiből sem vezethető le a felperes érvelésének megfelelő elvárás, miként utóbbit az EUB a C-511/17. számú ügyben hozott ítéletében értelmezte. A felperes érdemi nyilatkozatának megtétele és anyagi jogi jogszabályban biztosított alanyi jogának keresettel történő érvényesítése nem függött a keresetével már azonosított érvénytelenségi ok bíróság általi észlelésétől. Abból pedig, hogy a bíróság a jogvita felperes által meghatározott tárgyhöz kapcsolódóan a keresettel összefüggésben esetleg további feltételeket is meg kell vizsgálgjon a fogyasztó által megjelölt és tisztességtelennek állított szerződési feltételek vizsgálata során, ha azok kapcsolódnak a jogvita felek által meghatározott tárgyhöz, és rendelkezésére állnak az ehhez szükséges jogi és ténybeli elemek, szintén nem következik a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelenő értelmezés, vagyis az, hogy a bíróságnak a per folyamán előzetesen érdemben kellene állást foglalnia a keresettel támadott szerződési feltétel tisztességtelenségéről, lényegében a kereset jogalapjának fennállásáról.

[32] Mindebből következően az ügyben eljáró ítélőtábla a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés nélkül alkalmazta a DH2 tv. 37. §-át, amelynek előírása félreérthetetlen abban a részében is, ami az igényérvényesítő félhez telepíti az általa állított érvénytelenségnek az érvénytelenség jogkövetkezményére kiterjedően kimunkált előterjesztését. A felperes mulasztásának törvényben meghatározott jogkövetkezménye, ahogy azt a jogerős ítélet ugyancsak helytállóan emelte ki, hogy a hiányos érvénytelenségi

kereset érdemben nem volt elbírálható, úgy kellett tekinteni, hogy azt a felperes nem tartja fenn.

[33] Az előzőekben kifejtettek egyben szükségtelenné tették a felülvizsgálati kérelem további, az rPtk. 216. §-ával és a DH7 tv.-nyel összefüggésben megjelölt hivatkozásainak vizsgálatát.

[34] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[35] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes köteles megfizetni az alperes jogtanácsosi munkadíjból álló, a felülvizsgálati eljárás tárgyának értékével és a kifejtett jogi képviselési tevékenységgel összhangban álló felülvizsgálati eljárási költségét [rPp. 270. § (1) bekezdés, 78. § (1) bekezdés, 67. § (2) bekezdés, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései].

[36] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2021. november 2.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Vezekényi Ursula s.k. bíró